

¹¹ Захаріевъ, 72, споредъ устни предания, самъ той не е билъ на мѣстото.

¹² Сѫщиятъ 78 и на таблица № 15. Силно повреденъ.

¹³ За рудничарството у беситѣ вж. Heerstrasse p. 39, за мѣстоположението на Бесапара вж. моето обширно разсѫждение пакъ тамъ, р. 37; Бешяфара: Захариевъ 56; ср. Дриновъ, Заселеніе 30. *Пара* отговаря на санскритското *puri* (градъ) и гръцкото πόλις. За *fara* ср. Miklosich, Alb. Forschungen, II 25 (Wien 1871).

¹⁴ Herodot, V, 16.

¹⁵ Вж ст. на Иречека „Jezerní osady v starém Bulharsku“ въ Časopis Čes. musea, 1875, р. 437 и известието на A. Dumont въ Revue archéol. 1868 (Déc. p. 412). Верковичъ, Описаніе бѣта македонскихъ Болгаръ Москва 1868, стр 21.

¹⁶ Fr. Müller, op cit. 170.

¹⁷ Hahn, Reise durch die Gebiete des Drin и пр. 350.

¹⁸ Herodot, V, 3.

¹⁹ За бита на тракитѣ ср. Roesler, Românishe Studien (Leipzig 1871) 53 сл. и Forbiger въ Pauly, Realencyclopaedie, VI, 2 стр. 1892.

²⁰ Hahn, Reise von Belgrad nach Salonik, 2 изд. 177.

²¹ Захариевъ, 72. Нѣкои отъ тия знакове *ibid.*, на табл. № № 11, 12. Споредъ Захариева (60) въ Баткунския манастиръ изкопали каменни плочи съ ваяния, които изобразяватъ безоружни конници съ шапки, подобни на българските, на голи коне. На нѣкои личать следи отъ гръцки надписи, на една . . . νος ο. Котυος; на друга πολιγ αποικ . . . βησσοι . . . Имената Котисъ и Бесси свидетелствуваха за старинността на тия скулптури. Ние не знаемъ, приличатъ ли тѣ на образите, изсъчени на скалите.

²² За мѣстоположението на старото Тиле вж. моята ст. „Туловско поле“; на нѣмски въ Sitzungsberichte d. Kgl. böhm. Gesellsch. der Wissenschaften, 4 дек. 1876 и Heerstrasse etc. p. 152.

²³ Eutropius VI, 2 и 10; ср. Mommsen, Röm. gesch. (2 изд.) III, 284.

²⁴ Списъкъ на прокураторите и легатите pro praetore въ Тракия у Albert Dumont, Inscriptions et monuments figurés de la Thrace, Paris 1877, 72-76.

²⁵ При Адриана границата между Мизия и Тракия била при село Хотница или Охотница, 2 часа северо-западно отъ Търново, както показва интересниятъ надпис отъ 136 г. сл. Р Хр., който тамъ билъ намѣренъ и сега е пренесенъ въ манастира св. Тройца при Янтра. Напечаталъ го г. Славейковъ въ българското списание Български книжици, Цариградъ 1859, 414; сѫщо у Mommsen'a, Corpus inscr. lat. III стр. 992 (ср. стр. 141).

²⁶ Th. Mommsen, Mém. sur les prov. Rom. jusq. V siècle, въ Revue archéol. 1867, 67.

²⁷ Priscus ed, Bonn, 190.